

Столичният храм "Св. Николай Софийски" отбеляза своя храмов празник

На 17 май Православната църква почита софийския светец св. Николай, известен като св. Николай Нови. В София, на улица „Пиротска“ се намира единственият храм, посветен на софийския светец.

С благословението на Негово Светейшество Софийския митрополит и патриарх Български Неофит, празничната св. Литургия бе възглавена от Белоградчишки еп. Поликарп, викарий на Софийския митрополит, с когото съслужиха архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия, храмовото духовенство и шестима дякони, ръководени от митрополитския протодякон Иван Петков.

В края на богослужението с пастирско слово за вярата и за примера на св. Николай Софийски се обърна еп. Поликарп, с което призова вярващите да се вдъхновяват за ревностен духовен живот от житието на софийския мъченик Николай и да имат дръзновение да живеят като отстояват православната

нравственост и вяра. Софийският викарий поздрави предстоятеля на храма ставр. ик. Спас Михайлов, храмовото духовенство, църковното настоятелство и всички, които се трудят в храма, и им благопожела здраве, благодатен успех и преуспяване в делата.

От своя ставр. ик. Спас Спасов, предстоятел на храма приветства владиката и му поднесе красив букет цветя.

Дълго време епископът раздаваше нафора, а свещениците поднасяха мощехранителницата с частица от мощите на св. Николай Софийски за поклонение и благословение на вярващите.

+++

Софийският светец, известен като св. Николай Нови е роден в гр. Янина. Той отрано изучил общарския занаят и се трудил като такъв до края на дните си. Поради красотата и начетеността си Николай бил забелязан от турските големци, които многократно искали да приеме ислямската вяра. Поради категоричния му отказ да посещава джамията, той бил подложен на тежки изтезания. Твърдо пазейки Христовата си вяра, Николай бил убит с камъни на 17 май 1555 г. при местността Три кладенци. Тялото му било пренесено на гробището, наречено „Търницата“, и изгорено, а пепелта разпиляна, за да не могат християните да запазят мощите му и така да почнат да го почитат. По сведения на житиеписеца му, едно момче събрало частици от мощите на мъченика и верните християни тайно ги погребали. По-късно част от тях били поставени в дървен храм и след това пренесени в новоизградения храм, построен в негова чест, намиращ се на ул. “Пиротска”.

Софийският книжовник Матей Граматик, съвременник на св. Николай и очевидец на неговите страдания и смърт, написал служба и пространно житие на светеца. Днес препис от ръкописа се съхранява в Църковния историко-археологически институт към Българската православна църква-Българска Патриаршия.

Малцина знаят, че след Освобождението св. Николай бил патрон на „Военното на Негово Величество училище“, заради доблестта и смелостта да защитава вярата и родината си дори до смърт. Той бил достоен пример, който да следват бъдещите офицери, защитници на Българското царство. Заради това ръководството на училището и юнкерите дарили около 200 кг гилзи от патрони, с които църковното настоятелство поръчало да се отлеят двата централни свещника, на които поставили изображения на светеца и

— bg-patriarshia.bg